

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy ve věci **žalobce: O. P.,** zastoupeného Mgr. Jekatěrinou Sochorovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Dlouhá 16, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2003, č. j. OAM-10091/VL-19-P16-2001, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2003, č. j. 5 Az 121/2003-22,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 9. 2003, č. j. 5 Az 121/2003-22, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 10. 3. 2003, č. j. OAM-10091/VL-19-P16-2001, žalovaný zastavil řízení o udělení azylu podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Proti rozhodnutí napadeném žalobou brojil žalobce tvrzením, že k pohovoru se nedostavil proto, že mu nebyla výzva na adresu v soukromí řádně doručena.

O žalobě rozhodl soud rozsudkem ze dne 5. 9. 2003, č. j. 5 Az 121/2003-22, tak, že ji zamítl. V odůvodnění uvedl, že žalovaný doručoval žalobci pozvánky k pohovoru na adresu, kterou žalobce sám uvedl, zásilky byly doručovány do vlastních rukou, obě byly uloženy na poště a po uplynutí úložní doby byly žalovanému vráceny zpět. Tímto způsobem došlo k fikci doručení (§ 24 odst. 2 správního řádu), zásilky byly tak žalobci řádně doručeny do vlastních rukou, je již bez významu, zda se žalobce o uložení zásilek dozvěděl. Žalovaný opakovaně řádně doručil žalobci pozvánku k pohovoru, tento se k oběma pohovorům nedostavil; žalovaný proto postupoval v souladu se zákonem, jestliže řízení zastavil.

Proti rozsudku Městského soudu v Praze podal žalobce (dále i „stěžovatel“) kasační stížnost.

Včas podanou kasační stížností napadá stěžovatel rozsudek soudu v celém rozsahu a uvádí, že jej napadá z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., spočívajícím v tom, že se soud vůbec nezabýval tvrzením žalobce, že mu výzvy nebyly řádně doručeny. Oznámení o uložení mělo být vyvěšeno v přijímacím nebo pobytovém středisku na úřední desce. Správní orgán však žádné oznámení nevyvěsil, písemnost byla uložena pouze u držitele poštovní licence. Správní orgány tak nerespektovaly zvláštní právní úpravu, týkající se doručení obsaženou v zákoně o azylu, který je speciálním zákonem ve vztahu ke správnímu řádu.

Další důvod pro podání kasační stížnosti spatřuje žalobce ve vadě řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], která měla spočívat v tom, že soud neprovedl dokazování. Pokud žalobce v žalobě tvrdil, že se nedozvěděl o uložení zásilky, měl soud provést dokazování např. výslechem doručovatele, a to za účelem přesného zjištění, zda byl žalobce upozorněn na uložení zásilky.

Žalobce uvedl dále, že v řízení před správním orgánem rovněž došlo k pochybení; tlumočníci, kteří tlumočili v řízení o udělení azylu, nebyli zapsáni v seznamu tlumočníků a v tlumočení dělali zásadní chyby. Je-li kvalita tlumočení pochybná, pak to může mít za následek nesprávné poučení žalobce o jeho právech a povinnostech. Požádal současně o přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti.

Vzhledem k rozhodnutí o kasační stížnosti samé a rovněž s přihlédnutím k § 78b odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., podle něhož se cizinci, který předloží doklad o podání kasační stížnosti proti rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ministerstva ve věci azylu a návrhu na přiznání odkladného účinku, udělí na žádost vízum za účelem strpění pobytu, nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadený rozsudek soudu v souladu s ustanovením § 109 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti, přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost je důvodná.

Podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů

rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

V daném případě stěžovatel namítá, že bylo povinností soudu dokazovat, zda byl žalobce vyrozuměn o uložení zásilky a tak zjistit, zda mu byly výzvy k dostavení se k pohovoru správním orgánem řádně doručeny.

Podle § 24 odst. 1 zákona o azylu se písemnosti doručují do vlastních rukou žadatele o udělení azylu. Podle odst. 2 cit. ustanovení se písemnost, kterou se nepodařilo doručit, uloží v přijímacím nebo pobytovém středisku, kde je žadatel o udělení azylu hlášen k pobytu, nebo v ministerstvem určeném azylovém zařízení, je-li hlášen k pobytu mimo azylové zařízení. Oznámení o uložení nedoručené písemnosti se vyvěsí v přijímacím nebo pobytovém středisku na úřední desce. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Je-li tedy žadatel hlášen k pobytu mimo azylové zařízení a písemnost se mu nepodařilo doručit, musí být písemnost uložena v ministerstvem určeném azylovém zařízení, oznámení o uložení nedoručené písemnosti se vyvěsí v ministerstvem určeném azylovém zařízení na úřední desce. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení.

Přesto, že žalobce namítal již v žalobě nedodržení této procedury, namítal, že výzvy k pohovoru mu nebyly žalovaným doručeny zákonným způsobem a nemohly proto nastat ani účinky doručení výzev a tedy ani důvod pro zastavení řízení o udělení azylu podle § 25 odst. 1 písm. d) zákona o azylu, soud se s těmito námitkami nevypořádal.

Úkolem soudu bylo nejprve se zabývat námitkami žalobce, týkajícími se řádného doručení výzev k pohovoru, aby mohl učinit správný závěr vztahující se k zastavení řízení podle § 25 písm. d) zákona o azylu. Nepostačuje odkaz soudu na § 24 správního řádu, jsou-li ve speciálním zákoně o azylu stanoveny další podmínky pro nastoupení účinků doručení písemností pro účely řízení azylového. Soud ponechal takové námitky žalobce bez povšimnutí, nevypořádal se s nimi; takové rozhodnutí soudu je stiženo vadou řízení, jež spočívá v nedostatku důvodů pro závěr, který soud ve svém rozsudku učinil.

Pokud předvolání k pohovoru nebylo žadateli o azyl v souladu se zákonem doručeno, nelze řízení zastavit podle § 25 odst. 1 písm. d) zákona o azylu. Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud napadený rozsudek ruší a věc vrací tomuto soudu k dalšímu řízení, neboť napadený rozsudek je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů (§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

K dalším kasačním bodům, týkajícím se vad řízení před správním orgánem, spočívajících v námitkách o pochybení správního orgánu, jestliže tlumočníci, kteří tlumočili v řízení o udělení azylu nebyli zapsáni v seznamu tlumočníků, nemohl Nejvyšší správní soud přihlížet. V tomto bodě totiž není kasační stížnost přípustná, neboť se opírá o důvody, které žalobce neuplatnil v řízení před městským soudem, ač tak mohl učinit (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

V novém rozhodnutí rozhodne Městský soud v Praze i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 5. 1. 2005

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu